



## ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

### ว่าด้วย การขอลาออกจากราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย การขอลาออกจากราชการ เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๘ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย การขอลาออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
“อธิการบดี”	หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
“ข้าราชการพลเรือน”	หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“ผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลาออกจากราชการ” หมายความว่า อธิการบดี หรือสภามหาวิทยาลัย และตัวกรรไณ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออ่ายอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๔ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากผู้บังคับบัญชาหนึ่นไปข้างหนึ่ง ตามแบบหนังสือขอลาออกจากราชการแนบท้ายข้อบังคับนี้

กรณีที่ไม่อาจใช้แบบหนังสือขอลาออกจากราชการหนึ่ง การลาออกจากราชการต้องทำเป็นหนังสือระบุชื่อผู้ขอลาออกจากราชการ วันที่ยื่น วันที่ขอลาออกจากราชการ เนื่องผลที่ขอลาออกจากราชการลงลายมือชื่อผู้ขอลาออกจากราชการ และระบุตำแหน่งผู้บังคับบัญชาที่ยื่นหนังสือลาออกจากราชการด้วย

การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ นอกจากราชการแล้วเพื่อต่างด้าวแห่งทางการเมือง หรือเพื่อสมควรรับเลือกตั้ง ให้ยื่นล่วงหน้าก่อน วันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ในกรณีผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกเห็นว่ามีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ จะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออกจากราชการ ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออก ส่วนหน้าอย่างน้อย ๓๐ วัน ก็ได้

หนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน และไม่ได้วันอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรหากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก หรือที่มีได้วันก่อนขอลาออก ให้ถือวันเดียวกับวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก

ข้อ ๔ ผู้บังคับบัญชาผู้ที่ได้วันหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนผู้ใดแล้ว ให้บันทึกวันที่ที่ข้าราชการผู้นั้นยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐานและให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออก ดังกล่าวได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็น ต่อผู้บังคับบัญชาเห็นชอบขึ้นไปภายใน ๙ วัน นับแต่วันได้วันหนังสือขอลาออก และให้ผู้บังคับบัญชา ชี้แจงเห็นชอบขึ้นไปแต่ละระดับเสนอความเห็นตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจากราชการภายใน ๙ วัน นับแต่วันได้วันรายงาน

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกเป็นข้าราชการพลเรือนที่ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญพิเศษหรือตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ให้อธิการศึกษาเพิ่มหนังสือขอลาออกของผู้นั้น พร้อมทั้งความเห็นไปยังสภามหาวิทยาลัยเพื่อ พิจารณา กรณีสภามหาวิทยาลัยอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อมี พระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งต่อไป

ข้อ ๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้วันหนังสือขอลาออกจากราชการตามข้อ ๔ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่าควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการ เนื่องจากมีความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มี อำนาจอนุญาตการลาออก

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจการลาออก

ข้อ ๗ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้วันหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน ผู้ใดแล้ว ถ้าเป็นหนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือที่มีได้วัน ก่อนขอลาออก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาว่าจะสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการ หรือจะสั่ง ยับยั้งการขอลาออกจากราชการ โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจากราชการพิจารณาเห็นว่าควรอนุญาตให้ลา ออกจากราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจากราชการมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์ อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออกจากราชการ และแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอลาออกจากราชการทราบก่อนวันขอ ลาออกด้วย

(๒) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจากราชการพิจารณาเห็นว่าควรยับยั้งการ อนุญาตให้ลาออกจากราชการ เนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งราชการ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก จากราชการมีคำสั่งยับยั้งการลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออกจากราชการ และแจ้ง

คำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกจากราชการทราบก่อนวันขอลาออกจากราชการตัวยิ่ง กั้นี้ การยับยั้งการลาออกจากราชการ ให้สั่งยับยั้งได้ไม่เกินเก้าสิบวัน โดยสั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียวและจะขยายอีกไม่ได้

ในกรณีเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน เมื่อผู้มีอำนาจจ่อนุญาตการลาออกได้วันหนังสือขอลาออกดังกล่าวแล้ว ให้มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออกว่าจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน ตามที่ขอลาออกได้ยื่นไว้หรือไม่ กั้นี้ เพื่อจะได้ทราบว่าวันขอลาออกในการนี้ดังกล่าวคือวันที่ระบุไว้ในหนังสือขอลาออก หรือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ แล้วให้พิจารณาดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปโดยผลของภูมิภาค เนื่องจากผู้มีอำนาจจ่อนุญาตการลาออกจากราชการมิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการและมิได้มีคำสั่งยับยั้งการลาออกจากราชการ ก่อนวันขอลาออก หรือเนื่องจากครบกำหนดเวลาขึ้นยังการลาออกจากราชการ ให้ผู้มีอำนาจจ่อนุญาตการลาออกมีหนังสือแจ้งวันออกจากการให้ผู้ขอลาออกจากราชการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากการและแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๙ การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปขั้นหนึ่งอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออกจากราชการ และให้ผู้บังคับบัญชาเสนอหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจจ่อนุญาตการลาออกจากราชการโดยเร็ว

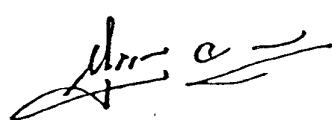
เมื่อผู้มีอำนาจจ่อนุญาตการลาออกจากราชการได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการ

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกเป็นข้าราชการพลเรือนที่ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญพิเศษ หรือตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้อธิการดีสั่งหนังสือขอลาออกของผู้นั้นไปยังสภามหาวิทยาลัย เพื่ออนุญาตให้ลาออกจากราชการ แล้วให้ดำเนินการนำความทราบบังคับทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งต่อไป

ข้อ ๑๐ กรณีข้าราชการพลเรือนผู้ใดได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการก่อนวันที่ขึ้นบังคับนี้ให้บังคับให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๑ ให้อธิการดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่เกิดปัญหาจากภาระใช้บังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗



(ศาสตราจารย์ ดร. สุธรรม อารีกุล)  
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

## แบบหนังสือขอลาออกจากราชการ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาออกจากราชการ

เรียน .....

ด้วยข้าพเจ้า.....ได้รับราชการเมื่อวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....

สังกัดหน่วยงาน / คณะ.....มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ได้รับเงินเดือนอันดับ.....ขั้น.....บาท มีความประสงค์ขอลาออกจากราชการเพร

จึงเรียนมาเพื่อขอลาออกจากราชการดังแต่วันที่ .....เดือน.....พ.ศ.....

### ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

### หมายเหตุ

ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย การขอลาออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑.ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาเห็นชอบขึ้นไปขั้นหนึ่งโดยให้ยื่นล่วงหน้า ก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษหรือ กรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมควรรับเลือกตั้ง

๒.กรณีที่มีผู้มีอำนาจจ่อนุญาตการลาออกจากจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน ให้มีคำสั่งอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก พร้อมทั้งมีคำสั่งอนุญาต ให้ลาออกจากราชการได้

๓.ถ้ายื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน โดยไม่ได้ รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจจัดการลาออก หรือยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ โดยมิได้ระบุขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับ แต่วันยื่นเป็น วันขอลาออก

๔.ในกรณีลาออกเพราะปาย ให้แนบใบตรวจของแพทย์ตามแบบราชการเสนอไปด้วยว่า ปายเป็นโรคอะไร

๕.ต้องรับทราบคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจจัดการสั่งอนุญาตการลาออกก่อน จึงจะหยุด ราชการได้